

„ADVENT A TÉREN”

A hagyományokhoz híven, idén is megrendezésre került az „Advent a téren” nevezetű rendezvénysorozat, amely 4 vasárnapon át tartott. Ahol a falu apraja-nagyja összegyűlt és egy kicsit kikapcsolódhatott és elfelejthette a mindennapok gondjait és önfeledten beszélgetett a barátokkal, ismerősökkel.

A rendezvénysorozat első napján december másodikán a Fejér Megyei Gyermekvédelmi Központ Mezőfalvi Gyermekotthon lakói adtak műsort igen szépszámú közönség előtt. A műsort Kádár Patrik kezdte, aki egy Márai Sándor verset szavalt el. A műsor folytatásaként „A négy gyertya” című színdarabot adták elő.

Majd Falusi Brigitta, Anya csak egy van című saját versét szavalta el. Pordán András a Hófehér Karácsony című dalt énekelte el utána. Végül, de nem utolsósorban a Nagycsaládosok Egyesületének képviselőjében két kislány mondott verset: Pörgye Dorina és Fűrész Csenge szavalták el a Betlehemi csillag című költeményt.

A gyertyát a civil szervezetek képviselői gyűjtötták meg: Mezőfalváért Egyesület, Mozgáskorlátozottak Klubja, Nagycsaládosok Egyesülete, Foltvarrók Klubja.

A rendezvénysorozat második napján december 9-én a nyugdíjas klubok adták elő ünnepi műsorukat és gyűjtötták meg a koszorú második gyertyáját. Sárga rózsa és Nagyközségi Nyugdíjas Klubok.

A harmadik héten az óvodásoké és az iskolásoké volt a főszerep. Az óvodából a 2 nagy csoport - a Csiga-biga csoport és a Katica csoport - , az iskolából pedig az 1.a és az 1.b osztályai tartottak előadást. A 3. osztályos néptáncscsoport pedig regőlést adott elő.

A negyedik, egyben utolsó héten a néptáncsoport és az önkormányzat dolgozói léptek fel és gyújtották meg az utolsó gyertyát a téren felállított koszorún. Az utolsó héten felállításra került a falu karácsonyfája is.

Akkor, amikor a körülöttünk lévő világból nem éppen a legjobb hírek áramlanak felénk olyan momentumok, mint az „Advent a téren” üde színfoltként, kellemes hangulatot vihetnek a mindennapjainkba. Kicsit jobban ki kellene nyitnunk a szemünket, vagy talán másképp nyitva tartani...

S mi lehetne jobb alkalom erre, mint az advent négy vasárnapja, amikor a falu apraja-nagyja a téren találkozik, kezet fog, énekel, beszélget készülve a karácsonyra. Rendet teremtünk lelkünkben, környezetünkben, emberi kapcsolatainkban. Lassítunk egy kicsit, s kipróbáljuk milyen az, hogy **RÁÉRNI**.

Olyan volt a négy vasárnap, mint amikor gyermekként színes üvegdarabkákon keresztül néztük a világot. Kicsit forgatva szép lassan előrajzolódtak azok az apróságok, amelyek mindig ott voltak és lesznek is, csak valahogy a hétköznapiak „fontos dolgai” eltakarják előlünk őket.

Ha ezeket észrevesszük, később talán már keresnünk sem kell, mégis mosolyt csálnak az arcunkra és nem csak a miénkre, hanem a környezetünkére is, mert higgyék el a jókedv bizony ragadós. A képek tanulsága szerint a hagyománnyá vált esemény sok embernek varázsolt mosolyt az arcára.

Legyen ez az ajándék magunknak és szeretteinknek. Ki tudja, lehet marad belőle jövőre is.

Kiss László Bence